

متن پرسش

سلام علیکم: ببخشید استاد من پیش از این در خصوص آیه «کونوا مع الصادقین» از شما سوالاتی کردم. علت این پرسش این بود که در تفاسیر به نتیجهء واحدی دست پیدا نکردم؛ البته نه تنها حقیر، بلکه استادانی هم که در جلسه حضور داشتند دربارهء این آیه به نتیجهء نهایی نرسیدند. علامه طباطبایی فقط به چند روایت استناد کرده بودند و آیت الله جوادی به قطع فرموده بودند منظور از صادقین فقط معصوم نیست؛ اما فخر رازی و آقای مکارم با استناد به سخن فخر و تکمیل آن گفته اند منظور فقط معصوم است. دایرهء صادقین که بر اساس یافته های حقیر گسترده است. مشکل در عبارت «کونوا مع» است. آیا امر به «کونوا مع» امر به تبعیت مطلق است که لازمهء آن عصمت باشد؟ آیا خود واژهء صادقین می تواند شرط و قید تبعیت باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال وجه تامّ صادقین که شأن آنها طبق آیهی مذکور، تبعیت محض است جز معصوم نمی تواند باشد. موفق باشید